

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πῶς αἰτίας ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθήναις

ΕΤΟΣ ΟΓΔΟΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1899 ἕως 15 Μαρτίου 1900. Ὁρεῖλουν δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσιν συνδρομητὰ νὰ προαποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ὀκταετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Αἱ συζητήσεις τῆς συστάσεως ἐπιτροπῆς ὅπως μελετήσῃ τὰ μέσα πρὸς κάλυψιν τοῦ παρουσιασθέντος ἐλλείμματος τῶν 4 1/2 ἑκατομ. ὡς ἀνεγράφη εἰς τὰς ἡμερησίας ἐφημερίδας, δὲν ἤχθησαν εἰσέτι εἰς πέρας· οὐχ ἤττον δ' κ. ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργῶν, παρακληθεὶς νὰ δηλώσῃ διὰ τίνων πόρων θὰ καλυφθῇ τὸ ἐλλεῖμμα τοῦτο, παρέστη εἰς τὴν συνεδρίαν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ παρέσχε τὰς ἀπαιτούμενας ἐξηγήσεις. Ἐὰν δὲ πιστεύωμεν ὅσα ἐξετέθησαν εἰς τὴν δημοσιότητα τὸ κυριώτερον σημεῖον εἰς ὃ ἐστράφη ἡ προσοχὴ τῶν οἰκονομικῶν μέτρων τοῦ κ. ὑπουργοῦ εἶνε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν. Δὲν ἐξηκριβώθη ἔαν ἡ πληροφορία εἶνε βάσιμος ἢ καὶ ἔαν ὡς γνώμη ἐκφρασθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Σιμοπούλου θὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν. Ἐπὶ ταύτης ὅμως ἐπιτρέπεται ἐν ὅσῳ οὔτε ἀναιρεῖται οὔτε ἄλλως πῶς μεταρρυθμίζεται νὰ βασίσωμεν τὰς κρίσεις ἡμῶν καὶ νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι τοιοῦτον μέτρον περιστολῆς τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων θὰ ἔχῃ δεινὰ ἐπακόλουθα διὰ τὸ μέλλον τοῦ ἔθνους, ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν κατεδείχθη τοῦτο. Κωμικὸν δὲ ἐντελῶς ἀποβαίνει νὰ ἐκμηδυνίζηται, οὕτως εἰπεῖν, ἡ στρατιωτικὴ τοῦ ἔθνους δύναμις ἀκριβῶς ὅτε πρὸ ὀλίγου μέγας ἠγεῖρετο θόρυβος πρὸς ἀνασύνταξιν αὐτῆς καὶ περὶ προσκλήσεως ξένου διοργανωτοῦ. Ἐπὶ δὲ περισσώτερον ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ ἄλλα κοινὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους εἰς ὃ οὐδεμία σκοπεῖται νὰ γίνῃ οἰκονομία εἰς οὐδὲν ἄλλο ὑπουργεῖον. Ἰσως αὐξηθῶσι τινά. Δὲν εἶνε δὲ καὶ ἀποκρουστέα καὶ ἡ πιθανότης τῆς ἰδρύσεως καὶ τῶν νέων πρωτοδικείων ἀφοῦ ἤδη εἰς τοιαύτας οἰκονομικὰς στένοχωρίας ἐπεβαρύνθη ὁ προϋπολογισμὸς διὰ τῆς νέας διοικητικῆς διαιρέσεως ἐξ ἀγνοίας βεβαίως τοῦ λανθάνοντος ἐλλείμματος.

Ὁ προϋπολογισμὸς διέρχεται κατὰ τοὺς εἰρημονασιτικὰς οἰκονομικὴν κρίσιν οὐχὶ φυσικὴν, ἀλλὰ προκληθεῖσαν ἐκ τοῦ κακοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων πρὸς τὰ ἐξόδα. Ὁ δὲ πρῶτον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν κ. Δεϊμέζης, ὅστις θεωρεῖται ἐντρίβης περὶ τὰ λογιστικά ὡς διευθύνων ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν τὸ γενικὸν λογιστήριον προβλέπει ὅτι τὸ ἐλλεῖμμα τοῦ τρέχοντος θὰ ἀναβιβασθῇ εἰς 20 ἑκατομμύρια. Ἐκ τούτου δὲ συνάγεται τὸ συμπέρασμα ὅτι ἔργον τῆς κυβερνήσεως πρὸς ἀποσάθισιν τοῦ κινδύνου τούτου εἶνε οὐχὶ ἡ πε-

ριστολὴ τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων, διότι ἄγνωστον ὑπὸ ποίας πάλιν συνθήκας θὰ εὐρεθῇ τὸ ἔθνος, ἀλλὰ ἡ περιστολὴ τῶν δαπανῶν τῶν ἄλλων ὑπουργείων καὶ αὐτῶν ἐπὶ τῶν νέων νομαρχιῶν ἢ κατάργησις ἔαν εἶνε ἀνάγκη πρέπει νὰ γίνῃ καὶ ὅτι δῆποτε ἄλλο συντελεστικὸν πρὸς τὸν σκοπὸν μέτρον δεόν νὰ ληφθῇ. Ἡ κυβερνήσις πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ θάρρος οὐχὶ νὰ πολλαπλασιάσῃ τὰ βάρη τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ νὰ περιστέλλῃ ταῦτα καὶ νὰ ἀνθίσταται καὶ εἰς αὐτὰς ἐπὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν βουλευτῶν ὅταν αὐταὶ ἀφορῶσι ἰδίως ἐπιβαρύνει. Δὲν εἶνε δὲ δίκαιον νὰ κωφεύῃ ὅταν αἱ ἀπαιτήσεις ἀποδύωσιν γενικὰ ζητήματα, ὡς τὰ τῶν Θεσσαλῶν. Ἐν γένει δὲ ἡ ἐργασία τῆς κυβερνήσεως κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην δεόν νὰ στραφῇ οὐχὶ εἰς προσωρινὴν θεραπείαν τοῦ αἰφνιδίως παρουσιασθέντος οἰκονομικοῦ προσκόμματος, ἀλλὰ εἰς γενικὴν διὰ τὸ μέλλον ἰσορροπίαν.

ΕΚ ΝΕΟΥ ΛΟΥΡΟΥ

Τὰ βασάρια τῶν κατοίκων Λάλας Σουλίου.—Εὐλοκοπήματα.—Ἡ ἀκηδεῖα τῶν ἀρχῶν.—Ὁ βαλῆς τί πρέπει νὰ κάμῃ.

Οἱ πρῶτοι τοὺς ὁποίους βλέπομεν καθ' ἑκάστην πρωΐαν ἐγειρόμενοι εἶνε οἱ ταξιδάρηδες. Ἐρχονται ἐν καιρῷ νυκτός καὶ βιάζονται τὸν πρωτόγερον νὰ κτυπήσῃ τοὺς κώδωνας τοὺς κώδωνας τῶν ἐκκλησιῶν ἵνα συναχθῶσιν οἱ χωρικοί. Οἱ δυστυχεῖς οὗτοι ἀνυπόπτοι νομίζουν ὅτι συνέβη πυρκαϊά, διότι εἰς τοιαύτην ὥραν δὲν περιμένουν τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ταξιδάρη. Χθὲς εἰς χωρίον Παπαδάτες ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς καμπάνας ἔτρεξαν ὅλοι πρὸς τὴν ἐκκλησίαν. Ἐκεῖ εἶχον συναχθῇ περὶ τοὺς 20 στρατιῶται οἵτινες συνελάμβανον ἅπαντας τοὺς κατοίκους καὶ τοὺς ἔθετον ὑπὸ περιορισμὸν ἐντὸς τῶν ἐργαστηρίων. Σανέλαβον πρῶτον τοὺς μουχταροδημογέροντας καὶ τοὺς ἠπείλουν διαφοροτρόπως.—«Ἡ τὰ λεπτά, ἔλεγον, ἢ θὰ κινήσωμεν ἀπὸ σπῆτι σὲ σπῆτι καὶ θὰ πάρωμεν ὅτι βροῦμεν»—Καὶ μετ' ὀλίγον ἐπῆραν τὸν πρωτόγερον, ἀφοῦ πρῶτον τοῦ ἔδωκαν ἓνα καλὸ ξύλο, τὸν ἔβαλαν ἐμπρὸς καὶ ἤρχισαν πραγματικῶς ἀπὸ σπῆτι σὲ σπῆτι. Ἄλλοι ἔπερναν ρούχα, ἄλλοι καζάνια καὶ ἄλλα μαγειρικά σκεύη, ἄλλοι ζῶα καὶ ὅτι ἄλλον εὗρισκον. Ἐὰν δὲ εἰς καμμίαν οἰκίαν δὲν εὗρισκον ἐκεῖ τὸν οἰκοδεσπότην ἔθρυνον τὴν θύραν καὶ εἰσερχόμενοι ἀφῆρουν ὅ,τι ὑπῆρχεν ἐντὸς αὐτῆς· χήρας τινὸς ἥτις πρὸ τινος εἶχεν ὑπανδρεύσει τὸν υἱὸν τῆς ἀφῆρσαν ὅλα τὰ ἀσημικά. Ἄλλ' ἐκτὸς αὐτῶν ὑπέβαλον τοὺς κατοίκους καὶ εἰς μεγάλα ἐξόδα διὰ τὴν συντήρησιν των, πλέον τῶν 500 γρ. διότι ἤθελον νὰ τρώγουν κριαράκια, κότεις καὶ αὐγὰ τὰ ὅποια δὲν ὑπάρχουν κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν. Ὅλα αὐτὰ εἰς τὴν καμπόυραν τῶν δυστυχῶν χωρικῶν ἐνῶ τὰ ἐξόδα τῆς διατροφῆς οἱ εἰσπράκτορες καὶ στρατιῶται εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ τὰ πληρώνουν. Ἐνῶ δὲ πληρώνουν οἱ κάτοικοι τόσα καὶ τόσα εἰς τὸ ταμεῖον μένουσιν πάντοτε χρεωμένοι καὶ γίνονται νέαι ἐκστρατεῖαι ταξιδάρηδων καὶ χωροφυλάκων χωρὶς ἢ διοικήσεως τοῦ τόπου νὰ

λάβῃ εὐσπλαχνίαν διὰ τοὺς ἀτυχεῖς τούτους κατοίκους οἱ ὅποιοι στεροῦνται τῶν πάντων. Καθῆκον δὲ εἶνε τῶν ἀρχῶν τοῦ τόπου οὐχὶ νὰ καταπιέζουν τοιοῦτοτρόπως τοὺς κατοίκους, ἀλλὰ καὶ νὰ προστατεύουν αὐτοὺς καὶ νὰ τοὺς συντρέχουν ὅταν δὲν ἔχουν τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς συντήρησιν. Ἀφοῦ δὲ τοὺς ἀφαιροῦν τὰ ζῶα καὶ ὅ,τι ἄλλο ἔχουν πῶς θὰ δυνηθοῦν νὰ ζήσουν καὶ πῶς θὰ δυνηθοῦν κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη νὰ ἐργασθῶν καὶ πληρώσουν τοὺς φόρους;

Εἰς τὸ χωρίον Μπουλιουμέτη ὁ Σαλῆ βέης ἐπιμένει νὰ λάβῃ ἀπὸ τοὺς κατοίκους ἱμῶν διὰ τὰς ἐλαίας τὰς εἰς τὸν κάμπον τοῦ χωρίου ὅπως παρανόμως ἀπὸ δὲ τὸν Ἀναγνώστη Κώστα ὅστις ἔχει μαγαζεῖον εἰς τὸ αὐτὸ χωρίον ἀπαιτεῖ ἢ νὰ κρημνίσῃ τὸ μαγαζεῖον ἢ νὰ τὸν κάμῃ καὶ αὐτὸν συνέταιρον βλέπετε δὲν ἀρκεῖται ὁ ἄνθρωπος εἰς ὅσα δικαιούται ὑπὸ τοῦ νόμου· θέλει νὰ γίνῃ αὐτὸς νομοθέτης καὶ κυβερνήτης. Παρακαλοῦμεν λοιπὸν τὴν Α.Ε. τὸν βαλῆ Ἰωαννίνων νὰ στείλῃ ἀπεσταλμένον ὅπως μεριμνήσῃ δι' ἡμᾶς οἱ ὁποῖοι ὑποφέρομεν ὅσον οὐδεμία ἄλλη ἐπαρχία μακρὰν τῆς ἐπιβλέψεως Σουλτάνου, διότι αἱ ἀρχαὶ Φιλιπιάδος θέλουν νὰ κλέψουν καὶ ἐνεκα τούτου καταπιέζουν τοὺς κατοίκους.

Τὸ ἔγκριτον συντηρητικὸν φύλλον τοῦ Λονδίνου, ὁ «Ἐθνικὸς Ταχυδρόμος» ὅπερ πλέον ἢ ἅπαξ ἐξεφθάρσθη δρυμῶς κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ παρελθόντι, ἐδημοσίευσεν προχθὲς κύριον ἄρθρον, καταλήγον ὡς ἑπεται:

«Ἡ Ἑλλὰς φαίνεται, ὅτι εἶνε ἡ μόνη χώρα ἐνθα τὰ βρεττανικὰ ἐλατήρια κρίνονται δικαίως καὶ ἐνθα ἐγένοντο δημόσια καὶ ἐπίσημοι ἐκδηλώσεις συμπαθείας πρὸς τὴν Ἀγγλίαν. Φιλόφρων ἀγόρευσις ἐξεφωνήθη πρὸ οὐ πολλῶν ἡμερῶν ἐν τῇ ἑλληνικῇ Βουλῇ ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Θεοτόκη. Ἡ ἀγόρευσις ἐπεκροτήθη ὑπὸ τοῦ ἡγέτου τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ οἱ βουλευταὶ ἐν σώματι ἀνευφήμησαν ἐνθουσιωδῶς ὑπὲρ τῆς Μεγάλης Βρετανίας. Οἱ φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου ἐχώρησαν μέχρι τοσούτου, ὥστε νὰ τηλεγραφήσωσι φιλόφρονες ἐκφράσεις πρὸς τοὺς ἐν Ὁξφόρδῃ φοιτηταίς, οἵτινες δὲν ἀμφιβάλλομεν θ' ἀπαντήσωσι προσηκόντως. Τὰ μικρὰ ταῦτα φιλικὰ διαθήματ' εἰσιν ἀκριβῶς νῦν λίαν εὐχάριστα, Ἐκδηλώσεις φιλίας, ἐρχόμεναι ἀπὸ τὸ μικρὸν ἔθνος ὅπερ ἡ Μεγάλη Βρετανία συνετέλεσε νὰ δημιουργήσῃ, καὶ εἰς ἀρωγὴν τοῦ ὁποίου ἐν δυσχερείαις εὐρεθέντος πολλὰς ἐσπευσε, διαθετομένη οὐχ ἡμιστά εὐγνωμόνως τὸν λαὸν τῆς Ἀγγλίας. Ἡ Ἑλλὰς πάντοτε ἔσχεν εὐλαϊκὰς καὶ καλοὺς φίλους ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ. Ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων καὶ οὐχ ἤττον ὑπὸ ἄλλων ἀγγλικῶν φύλλων τὰ σφάλματα καὶ αἱ πλάναι τῆς Ἑλλάδος δρυμῶς ἐπεκρίθησαν. Καὶ βέβαιον εἶνε, ἔαν κρίνῃ τις ἐκ τῶν προσφάτων στρατιωτικῶν ραδιοφωγῶν, αἵτινες ἀγγέλλονται ἐξ Ἀθηνῶν, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ πολιτεία ἀπέχει ἐτι καὶ νῦν οὐκ ὀλίγον τοῦ ἰδεώδους τοῦ Πλάτωνος. Ἐν τούτοις κατὰ τὰ τελευταῖα δύο ἔτη ἐβάστασε καλῶς τὰ βάρη τῆς. Ὁ Διευθὴς Ἐλεγχὸς τινῶν τῶν φόρων τῆς, οἵτινες τίθενται κατὰ μέρος πρὸς πληρωμὴν τῶν χρεῶν τῆς, λειτουργεῖ θαυμάσια, τὸ παράδειγμα δὲ ἐντίμου καὶ λυσίτελου οἰκονομικῆς διαχείρισεως θὰ ἔχῃ πεπείσμητα στερεοποιητικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ὁπωσούν χαλαρᾶς οἰκονομικῆς

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τῇ προσεχέει Δευτέρᾳ 17 ἀνομαρίου ἐπετεῖω τοῦ Νεομάρτυρος Ἀγίου Γεωργίου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων τελεῖται ἐν τῷ ναῷ τῆς Χρυσοσπηλαιωτίσσης ἡ συνήθης ἡπειρωτικὴ εορτὴ Πρακαλοῦνται δὲ οἱ τε ἐν Ἀθῆναις καὶ Ἱεραιεὶ ἡπειρώται ὅπως προσέλθωσιν εἰς αὐτήν.

— Τῇ προσεχέει Δευτέρᾳ, μνήμῃ τοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου δὲν εορτάζει, ἐνεκὰ πένθους, ὁ κ. Ἀντώνιος Τζουμάρας.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Δεδαγάτς ὁ ἐκ Λαϊσῆς κ. Ἀστέριος Γιώτας ἱατρός.

— Ἀφίκετο ἐκ Ρουμανίας καὶ ἀνεχώρησεν διὰ Μπάνιαν ὁ κ. Ἀναστάσιος Τσαβάκας μετὰ τῶν υἱῶν τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Κωνσταντίνου.

— Ἀφίκετο ἐκ Πρεβέζης ὁ ἐκ Κατσανοχωρίων κ. Χρήστος Παπᾶς.

— Ἀνεχώρησεν διὰ Κόνιτσαν ὁ κ. Δημήτριος Τζανόπουλος καὶ διὰ Λαϊσῆς ὁ κ. Γεώργιος Μέρτζος διδάκτορες τῆς ἱατρικῆς.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀρτῆς ὁ δῆμάρχος κ. Ἀντώνιος Γαρουφαλιάς.

Η ΜΟΝΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΗΣ ΥΨΗΛΗΣ ΠΕΤΡΑΣ ΤΣΕΠΟΥ

(Συνέχεια τοῦ ὑπ' ἀριθ. 362 φύλλου)

κυρικαὶ μαζὺ μὲ τὰς τοῦ κ. Τολίτσα κτεστέτησαν τὸ Μοναστήρι τελειότατον. Δὲν ἔχει μορφὴν Μονῆς ὅπως εἶνε αἱ ἄλλαι. Ὁμοιάζει μεγάλῃ καὶ πλουσίαν οἰκογένειαν. Ὡς βοηθὸς εἰς τὴν ἐργασίαν ἔχει καὶ τὴν Σίλω τοῦ Σκούρη καὶ Κἄκω-Μάρω, ἀδελφὴν τοῦ Παπᾶ-Πάνου Θύμιου.

Ἡ Κἄκω ἐκ τινων χρημάτων τῆς ἡγόρας καὶ ἕνα ἀγρόν ὅστις φέρει τὸ ὄνομα τῆς, προσέτι ἔκαμε καὶ ἕνα ταβάνι ἐνὸς δωματίου. Πρὸ μνηῶν δὲ ἔκαμε καὶ τὸ μνημῆα τῆς ἐτοιμον· εἶνε ἐπὶ τοῦ μεγάλου σουρᾶ ὅπου στεγνώνουν τὸ καλαμποκί, πρὸς τὴν Μ. πλευρὰν τῆς ἐκκλησίας.

Ἀνεκαθεν εἶχεν ἐπικρατήσῃ ἡ συνήθεια νὰ ἦναι στὸ Μοναστήρι καὶ ἕνας κλειδοῦχος ἡ ἀποθηκάριος ὑπὸ τὸ ὄνομα Κουμαντάρης. Ὡς τοιοῦτος ἐχρημάτισεν ἐπὶ 27 ἔτη ὁ μακαρίτης Μπάσιος—Γιαννάκης, ἀποθανὼν πρὸ ἔτους σχεδόν. Ὡς τοιοῦτος σήμερον εἶνε ὁ Τάσης-Κατσαβάρας, καλὸς μὲν ἀλλὰ τὸ νὰ ἀντικατασταθῇ εἶνε ἀναγκαῖον. Καὶ θὰ ἀντικατασταθῇ ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ Λιόλη. Οὗτος εἶνε ἕνα γνήσιον παλληκάρι τῆς Δερβιτσιάνης. Χαίρει νὰ ἴδῃς τὸ πρόσωπόν του χαίρει νὰ σοῦ μιλήσῃ. Ἐργατικὸς πρώτης τάξεως, χαρακτήρος ἀλεαίτου καὶ ἐμπιστοσύνης ἄκρας.

Καὶ ἕνα ἄλλο τέκνον τῆς Δερβιτσιάνης ἐργάζεται εἰς τὴν Μονὴν μας, ὁ Κώστα Τσιούρης, ὁ γίγας αὐτὸς ὅστις κινεῖ τὸν θαυμασμόν παντός καὶ ὅστις ἡμπορεῖ νὰ κουράσῃ καὶ νὰ σακατέψῃ 10 ζευγάρια βώδια τὴν ἡμέραν (διότι εἶνε ζευγίτης) καὶ αὐτὸς νὰ μὴ κουρασθῇ. Ἡ φωνὴ τοῦ ξεκουφαίνου ὅλο τὸ Μοναστήρι πρὸ πάντων ὅταν θυμώσῃ. Εἶναι ἐξηκοντούτης σχεδόν, ἡ ρώμη τοῦ ὅμως καὶ τὸ εὐθύτατον καὶ ὑψηλότερον ἀνάστημά του σπάνια.

Ἀπαραίτητος πρὸς φύλαξιν τῆς περιουσίας καὶ τῶν διαφορῶν μερῶν τῆς Μονῆς, εἶνε καὶ ἡ διατήρησις ἐνὸς φύλακος πάντοτε Ὁθωμανοῦ Ντεσπυρτζεζή λεγομένου. Ὁ Ντεσπυρτζεζὴς αὐτὸς ἀναλαμβάνει ὑπ' εὐθύνην του νὰ φυλάξῃ, τὰ γίδια, τὰ βώδια, τὰ γελάδια, τὰ ἄλογα, τὰ διάφορα δάση καὶ τὰ διάφορα πρὸς βοσκὴν μέρη. Ἐὰν κλαπῇ κανὲν τῶν ἀνωτέρω ζώων ἢ γίνη κινεῖα ζημία εἰς τὰ ἄλλα μέρη εἶνε ὑπεύθυνος νὰ ἀποζημιώσῃ τὴν Μονήν, μόνον δι' ὅ,τι φάγῃ ὁ λύκος δὲν εὐθύνεται. Ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν φυλάσσει τὸ Μοναστήρι ὁ Σαμπρὴ Ἀλῆκος ὁ περιώνυμος ἐκ τοῦ Ἀσπρου κάμπου (Φουτεμπάρδη) τοῦ Ζουλιατίου. Δὲν φυλάσσει αὐτὸς προσωπικῶς διότι εἶνε μέγας Ἀγᾶς, ἀλλὰ ἔχει ἀναθέσθαι αὐτὴν εἰς τὸν θείον του Βελὴ Χασάνην. Ὅταν δὲ συμβῇ καμμία ζωοκλοπὴ εἰς τὴν Μονήν, τοῦτο δὲν γίνεται διότι θέλουν νὰ βλάψουν τὸ Μοναστήρι, ἀλλὰ διότι θέλουν νὰ πα-

Καπνὰ Ἀρτῆς

ΚΑΠΝΑ γευστικώτατα.

ΚΑΠΝΑ ἀρωματικώτατα

ΚΑΠΝΑ διὰ θερμακλήδες

Εὐρίσκει τις μόνον εἰς τὸ ἀπέναντι τῆς Βουλῆς καπνοπωλεῖον αἱ Βουλῆς ὅπερ διευθύνει ὁ γνωστὸς ἡπειρώτης Ι. Κόνιαρης

Ποδὶν καὶ Σιγαρέτα διάφορα

12—Ὁδὸς Σταδίου—12

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΗΠΕΙΡΟΘΕΣΣΑΛΑΣ»

ΕΝ ΛΑΡΙΣΣΗ

(ἐνῆντι πλατείας Δικαστηρίων)

ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον ἠνέφξεν ξενοδοχεῖον τοῦ ὕπνου ἐν Λαρίσῃ ὁ ἐκ Ζαγορίου πασίγνωστος Δημήτριος Στυλιανοῦ. Οἱ διερχόμενοι πατριώται δύνανται νὰ εὐρυσιν πᾶσαν περιποίησιν παρὰ τοῦ προθύμου τούτου διευθυντοῦ.

ράσχουν φροντίδας εἰς τὸν φύλακα οἱ ἐχθροὶ του. Δὲν ἔπεται δὲ ἐκ τούτου ὅτι ἡ διατήρησις τοῦ τοιοῦτου Ντεσπυρτζεζή προκαλεῖ καὶ ζωοκλοπὰς καὶ ἄλλας βλάβας εἰς τὸ Μοναστήρι, διότι προκαλοῦνται μὲν τοιαῦτα ἐνεκὰ ἐκδικήσεως γίνονται ὅμως ἀκόμη περισσότεροι ἀπὸ ἀγνώστους, ὅτινες πολλάκις δὲν ἠξεύρου καὶ καλὰ τίος εἶνε, φθάνει νὰ τὰ εὐρουν.

Τὸν σημερινὸν Βελὴν πολὺ ὀλίγον τὸν ἐνοχλοῦν φοβοῦνται τὸν ἀνεψιόν του, φοβοῦνται ὅμως καὶ αὐτὸν τὸν ἴδιον. Ὅποιος πειράξῃ, λέγουν, τὸν Βελὴν πρέπει νὰ κρεμάσῃ ἐπὶ μαρτίνια στὴν πόρτα του· ἐννοοῦσι δὲ μὲ τούτο τὰ ἐπὶ τὰ παιδιὰ ποῦ ἔχει ὁ Βελὴς καὶ τὰ ὅποια θὰ πάρουν τὸ αἷμα του.

Ἄλλοι ἐργάται καὶ πρόσωπα τῆς Μονῆς εἶνε ὁ ψάλτης, οἱ ζευγίται, οἱ ποιμένες τῶν γιδιῶν, οἱ ποιμένες τῶν βοῶν καὶ ἀγελάδων, ὁ κυρρατζῆς καὶ οἱ ξηλοκόποι.

Γίδια ἡ Μονὴ ἔχει περὶ τὰ 400. Βοῦς ἐργατικὸς περὶ τοὺς 20. Ἀγελάδας καὶ μοσχάρια περὶ τὰ 50. Κόττες ἀμέτρητες.

Τὰ χωράφια ἀνέρχονται εἰς 150 στρέμματα ἀλλὰ μὲν ἐξ ἀγορᾶς τὰ περισσότερα ὅμως ἐκ δωρημάτων· οὕτω λέγεται ἄλλο ἢ Ντένω, ἄλλο ἢ Κἄκω κλπ., ἀλλὰ δὲ ἔχουν ὀνομασίας ἀναλόγως τῶν σχημάτων· οὕτω λέγεται Πυροστῆς, Ρῆπι Πλέπη κλπ.

Τὰ μποςτάνια ἀνέρχονται εἰς 14 στρέμματα.

Τὰ ἀμπέλια εἰς 7 στρέμματα.

Ἐχει δὲ καὶ μελίτσια περὶ τὰ 50 κρηνιά.

Ἐχει πολλὰ μέρη πρὸς βοσκὴν καὶ τσάϊρια πολλὰ μετὰ τῶν ὁποίων τὸ Μετόχιον τοῦ Λιατῆρ εἶνε τὸ μεγαλύτερον καὶ τὸ ὠραιότερον.

Κάθε Δευτέραν ἡμέραν στέλλονται εἰς Ἀργυροκάστρον 5 ἢ 6 φορτώματα ξύλα. Μέρη πρὸς ξυλείαν καὶ καύσιμον καὶ οἰκοδομῆς ἔχει πολλά. Μένει ὡς ξυλοκόπος πρὸς διέτας ἕνας κωφάλαος προσελθὼν αὐτόκλητος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἀγίου. Εἶνε ὀθωμανὸς τὴν θρησκείαν, ὅπως δεικνύει τοῦτο ὁ ἴδιος παραστῶν δι' ἐκφραστικώτατης χειρονομίας τὴν περιτομήν του. Εἶνε πολὺ ἀφοσιωμένος εἰς τὰ τῆς Μονῆς καὶ ἐργάζεται μὲ ὅλην του τὴν θέλησιν. Τὸ αἰώνιον του ὅμως παράπονόν εἶνε ὅτι δὲν τοῦ δίδουν καθημέρα νὰ τρώγῃ κρέας.

Εἴπομεν ἀνωτέρω διὰ τὸ ἅγισμα ἐκεῖνο· ἐκτὸς ὅμως τοῦ Ἀγιάσματος ἐκεῖνου τῶν παγούριων εἶνε καὶ ἕνα ἄλλο ἅγισμα ἀποκλειστικῶς διὰ τὸν ἱερατικὸν σκοπόν. Τοῦτο εἶνε πρὸς Ἀνατολὰς τῆς Μονῆς καὶ πᾶς ἐρχόμενος ἀμέσως τὸ βλέπει πρὸς τὰ δεξιὰ του ἅμα πλησιάζει εἰς 100 βημάτων ἀπὸ τὴν μεγάλην Πόρταν· τὸ ἅγισμα τοῦτο ἔχει μικρὸν θάλλον τὸν ὅποιον ἔχουσι περιπνίξῃ τὰ ἀγριοκλήματα καὶ κληματαῖδες. Ἐκεῖ μετὰ γίνονται πλύσεις ὅλου τοῦ σώματος. Μεταξὺ ὅμως τῶν προσερχομένων διὰ τὴν ἔκσιν 90 τοῖς ἑκατόν θὰ εἶνε ὀθωμανίδες· ἔρχονται πεζῇ ἐξ ἀποστάσεως 3-4 ὥρων· οὕτω ἔρχονται ἀπὸ Ζουλιάτες συχνότατα καθὼς καὶ ἀπὸ Καρδίκι, Προγγήν, Πλεσάτη, Μισχοῦλῳρην κλπ. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι ἅπασαι θὰ προσ-

ΘΩΜΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΗΠΕΙΡΩΤΗΣ

Σιφυλιδολόγος καὶ Παθολόγος Ἱατρός

Τελειοποιηθεὶς ἐν Εὐρώπῃ

Δι' ὅλους εἰδικῆς θεραπείας θεραπεύει ἐντὶ ὀλίγων ἡμερῶν τὴν ὀξείαν καὶ χρονίαν βλεννορίαν καὶ τὴν αἱμορραγίαν τῶν αἱμορροῶν (ζοχαδῶν).

Ὁδὸς Προσπεύου ἀριθ. 63. Ὁραὶ ἐπισκεψέως 10—12 π. μ. καὶ 3—5 μ. μ.

Τοὺς ἀπόρους δωρεὰν 3—5 μ. μ. ἐκάστης Πέμπτης

ΡΑΦΕΙΟΝ

Δ. Κοσμογιάννη καὶ Κ. Σεκαρᾶ.

Τελεία ἐφαρμογὴ ἀπάντων τῶν φορεμάτων, κομῆς καὶ νεωτερισμὸς ἐφάμιλλος τῶν μεγαλύτερων καταστημάτων τῆς πρωτεύουσας, τιμὰ ἀκαταγνώστου. Ὁδὸς Νικίου 2 καὶ Κολοκοτρώνη 56.

φέρωσι καὶ κάτι τι διὰ τὴν Μονήν.

Ἄλλο νερό τῆς Μονῆς εἶνε τὸ τῆς βρύσης τῆς αὐλῆς, τὸ ὅποιον εἶνε ἀφθονόν καὶ χρησιμοποεῖται διὰ τὰς περισσότερας ἀνάγκας τῆς Μονῆς. Τῆς βρύσεως ταύτης καὶ τῶν δύο ἀγισμάτων τὸ νερό μαζεύεται εἰς δεξαμενὰς καὶ ποτιζονται τὰ μποςτάνια. Τὸ καλλίτερον ὅμως καὶ χωνευτικώτερον καὶ δροσερώτερον καὶ οὐκ ἔσπετον καὶ ἀνώτερον πολὺ τοῦ φημιζομένου νεροῦ τοῦ ἁγιάσματος εἶνε τὸ νερό τοῦ Ρώγου.

Ὅστις δῆποτε καὶ ἂν ἐπισκέψῃ τὴν Μονήν μας θὰ εἴδῃ πλησίον τοῦ λεγομένου Χάνι τοῦ Μπέη καὶ ἐκεῖ ὅπου ἀρχίζει ὁ ἀνηφορικὸς ὁδὸς διὰ τὴν Μονήν, θὰ εἴδῃ ἕνα μικρὸν αὐλάκι νὰ σχηματίζῃ κάτι πέλματα. Τὸ νερό λοιπὸν αὐτὸ ἔχει τὴν πηγὴν του ἀρετὰ ὑψηλὰ ἀκριβῶς ὑπὸ τὸ λεγόμενον κάτω τσαῖρι εἰς τὴν ρίζαν σχεδὸν μιᾶς καστανέας. Μίαν ὅμως πόνον ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου θὰ τὴν πληρώσῃ μὲ ἐνδυμασίαν καὶ ἴσως ἴσως ἐὰν δὲν προσέξῃς κανένα μάτι· εἶνε ὁ δρόμος πνιγμένος ἀπὸ βλάτους καὶ χαμὸδενδρά.

Καὶ ἄλλα νερά ἐδῶ καὶ ἐκεῖ μὴ χρησιμοποιούμενα ἔχει ἡ Μονή, ἔχουν ὅμως τὴν σπουδαίοντα ὅτι κατὰ τὴν ἀνοιξὴν προσελκύουσι πληθὸς ἀηδόνων· ὅπου δῆποτε καὶ ἂν σταθῇ, ὅπου δῆποτε καὶ ἂν βρεθῇ θὰ ἦσαι πλησίον νεροῦ τινος ἐπομένως θὰ περιστοιχίζῃσαι καὶ ὑπὸ ἀηδόνων. Ἐκτακτὸς ἀπόλαυσις εἶνε νὰ καθῇς κανεὶς τὴν νύκτα στὰ Κράνια (τὸ κεντρικώτερον μέρος) καὶ ἀκούῃ τὰ ἀηδόνια.

Ἡ ἐπέτειος καὶ τὸ πανηγύρι τῆς Μονῆς ταύτης γίνεται τὴν 20 Μαΐου.

Πρὸ ἡμερῶν θὰ ἀρχίσουν αἱ διάφοροι ἐτοιμασίαι. Ὡς πρώτη πρώτη ἐτοιμασία εἶνε τὰ ξύλα. Πρὸς τοῦτο καθ' ἑκάστην Τετάρτην τῆς Μεσοπεντηκοστῆς θὰ προσκληθῶσιν αἱ γυναῖκες τῶν χωρίων· Μισχοῦλῳρης, Χουμελίτσης καὶ Παλαοκάστρου. Ἡ πρόσκλησις εἶνε τυπικὴ διότι αἱ γυναῖκες αὐταὶ καθὼς ἄλλων χωρίων καὶ διὰ ἄλλας βικηθείας τῆς Μονῆς τὸ ἔχουσι ταγμένο. Ἐποδίζονται μὲ τὸ τσεκούρι τῶν καὶ τὴν τριχίαν καθεμία καὶ ἀπὸ τὸ χωρίον τῶν διευθύνονται στὰ διάφορα δάση τῆς Μονῆς· ἀπὸ κάμουν τὰ ξύλα καὶ φορτωθῶν ἔρχονται εἰς τὴν Μονήν εἰς Γραμμήν, ὑπὲρ τὰς 80 γυναῖκες ἅμα ὅπως πλησιάζουσιν εἰς τὴν μονὴν σχηματίζουσι τρεῖς κύκλους (ἑκάστον χωρίον) καὶ ἀρχίζουν ἰδιαίτερον τραγοῦδι· ἀπὸ εἰπωσι μὲ στροφὴν τοῦ τραγουδοῦ τῶν, διαλύουν τοὺς κύκλους καὶ ἐξακολουθοῦν τὸν ὁδόν· μετὰ 10-10 βήματα μαζεύονται πάλιν εἰς κύκλον, λέγουν ἄλλην στροφὴν καὶ πάλιν διαλύονται καὶ οὕτω καθέξῃς μέχρις οὗ φθάσωσιν εἰς τὴν αὐλήν· ἀπὸ ξεφορτωθῶν (τὰ ξύλα τὰ φέρουν ἐπ' ὤμων) θὰ ταῖς δοθῇ πρόγευμα καὶ ἐπεὶτα πηγαίνουν πάλιν γὰρ τὰ ξύλα. Τὴν δευτέραν φορὰν θὰ ἔλθουν μὲν ὅπως τὴν πρώτην, ἀλλὰ ἅμα ξεφορτωθῶν θὰ στήσουν χορόν ἐπὶ ἀρκετὴν ὥραν. Μετὰ τὸ γεῦμα θὰ ὑπάγουν καὶ τρίτην φορὰν καὶ ἐπεὶτα φεύγουν ἐννοεῖται πάντοτε τραγοῦδοῦσαι.

(ἀκολουθεῖ)